

Milí turisté, jak jsem se dívala, tak první kroniky jsem začala psát v roce 2012. To je tedy čtvrtý rok, co chodíme na výlety, a zájem je veliký. Na posledním výletě se nás sešlo 17 + jedna turistka se k nám připojila v Hostivici, a nesmím zapomenout na roztomilou fenku Amálku... Výlet tentokrát nebyl poznávací, byla to taková procházka na úvod další sezóny. Prošli jsme trasu Řepy -Hostivice.

Z nové stanice trasy A Motol, která je zajímavá tím, že výstupní hala je pod úrovní metra, jsme jeli tzv. metrobusem, což je autobus, spojující dvě stanice metra, do Řep, kde se nachází Klášter Boromejek.

Stojí ve staré části Řep a jeho přesný název je Klášter Kongregace milosrdných sester sv. Karla Boromejského. Původně zde sestry pečovaly o nalezence. Klášter projektoval stavitel Jan Rippota. Součástí kláštera je kostel sv. Rodiny. Po roce 1989 byl klášter Boromejkám navrácen a nyní zde pečují o seniory a je zde také ženská věznice. Vězenkyně pomáhají s péčí o seniory, starají se o zahradu a vykonávají další řadu potřebných prací. Myslím, že takové práce jsou dobrou terapií.

Obešli jsme klášterní zahradu ulicí K šancím. Významem tohoto názvu je šance na život pro odsouzené ženy. Klášter dobře hospodaří a je finančně

soběstačný. Ještě jedna zajímavost je spojena s klášterní zahradou. Pracoval na ní legendární lupič Václav Babinský, kterého se po odpykání dvacetiletého trestu v roce 1861 řádové sestry ujaly a pracoval zde až do své smrti. Narodil se v Pokraticích u Litoměřic, ve vesnici, která se již stala součástí města.

Po mostě jsme pak přešli přes Pražský okruh. Je to silnice obepínající Prahu a měla by měřit 84 km. Dokončeno je pouze 41, 3 km, protože jsou zde průtahy způsobené obcemi, které odmítají, aby přes jejich území okruh vedl.

Dále jsme se vydali po cyklostezce, tedy po její dokončené první etapě trasy Řepy – Hostivice – Kyšice.

Pod námi dole jsme zahlédli kapličku, která je součástí Křížové cesty vedoucí od Lorety do Hájku.

Na jejím konci je Kostel Panny Marie vítězné. Tato křížová cesta byla postavena jako poděkování katolíků za vítězství na Bílé hoře proti českým stavům. Bitva na 300 let ovlivnila osud českého státu.

Bitva na Bílé hoře, Pieter Snayers (1592-1666)

Rybník Strnad, který dále míjíme, je napájen vodou z Litovického potoka a ještě se do něj vlévá malý Zličínský potok

Rybník Strnad

Peterkův mlýn koupil pan Peterka v roce 1705. Zajímavé a poučné jsou povinnosti, které ze zakoupení nemovitosti vyplývaly. Bylo to ještě před zrušením roboty. Jakožto mlynář musel vrchnosti dodávat melivo a slad a musel ročně vykrmit jednoho vepře. Pokud by vepře nedodal, musel zaplatit 10 zlatých a za to se mu odečetly dva zlaté z daní, které činily 29 zlatých. Šest dnů musel jako robotu lovit kapry, nebo zaplatit jeden zlatý. Musel vychovat jednoho chrta nebo místo toho dodat předepsanou dávku obilí. Musel udržovat mlýn, a kdyby shořel, musel ho znovu na vlastní náklady postavit. Měl zakázáno kupovat cokoli kradené a přechovávat u sebe podezřelé osoby. Nesměl pytláčit. Pokud by špatně hospodařil, byl by mu mlýn zabaven. Nesměl z rybníka brát více vody, než by to mělo vrchnosti způsobit škodu. No není to inspirativní? Jak v současné době dopadají zakoupené nemovitosti jako např. Matonniho lázně Kyselka...

Peterkův mlýn dnes

Nakonec jsme došli do Hostivice. Ulicí mezi krásnými vilkami jsme došli na Husovo náměstí.

Hostivice Husovo náměstí

Tam jsme si prohlédli morový sloup a barokní záměček, ve kterém sídlí obecní úřad. Také se k nám zde připojila osmnáctá turistka. Mirek vyjednal prohlídku záměčku, protože uvnitř se nacházejí zajímavé fresky s monumentálním zobrazením bitvy na Bílé hoře. Úřad jsme prošli celý včetně svatební síně a kanceláře starosty. Vystoupali jsme na ochoz, za kterého jsme si mohli fresky pořádně prohlédnout.

Morový sloup

Hostivická radnice

Hostivický zámek vznikl přestavbou staršího raně barokního zámečku z let 1689 – 1697. Jednoduchá stavba na obdélníkovém půdorysu vznikla v letech 1734 – 1736, pod dozorem stavitelky, velkovévodkyně Toskánské, podle projektu dvorního Toskánského architekta Václava Špačka, a za řízení políra Jana Jiřího Bauera.

Autorem fresek je malíř Karel Josef Moravini.

Výlet jsme jako obvykle zakončili obědem. Součástí řeznictví je bufet, ale to je jen název. Je to samoobslužná restaurace s výborným jídlem za dobrou cenu.

Výlet připravil Mirek Bernát
Kroniku napsala Dana Hyklová